

[Lilli Gyldenkilde]

for en ordentlig understøttelse til folk. Det er vores udgangspunkt, og derfor må jeg spørge, om det er meningen, hvis dette går igen, at man fremover intet skal gøre for at få folk i arbejde, efter at de har fået først et arbejdstilbud, så et uddannelsesstilbud, men ikke er kommet i gang igen. Har man så sat dem på en håbløshedens pension, og agter man at fastholde dem dér?

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Vedrørende de 50 pct. fik vi da i hvert fald i et samråd, vi har haft tidligere om denne sag, konstateret, at regeringens forudsætninger er 50 pct. og ikke andet. Det behøver man ikke at spørge om; det har vi fået svar på i udvalget. Det kan vi selvfølgelig få skriftligt næste gang, så hjælper det, så er der lys forude.

Hr. Estrup anklager socialdemokratiet for at ville se stort på 26 ugers reglen. Nej, vi vil fastholde 26 ugers reglen, det har vi fået skældud for mange gange af fru Lilli Gyldenkilde og af VS, så vil hr. Estrup være med til at fastholde 26 ugers reglen, er vi med. Men det, man gør, er jo, at man fjerner 26 ugers reglen og siger, at når folk har fået dette uddannelsesstilbud og ikke kan få job, så er det bare ud i den sociale massegrav, og så er der ingen, der kerer sig om dem, indtil vi på et eller andet tidspunkt finder et eller andet passende job til dem. Det er det, dette går ud på. Så kan vi blive enige om at fastholde 26 ugers reglen, vil vi gerne det, men vi vil ikke være med til at vælte folk ud i den håbløshed, som det radikale venstre nu får gennemført som en af sine mærkesager.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Jeg er helt benøvet over hr. Kaj Poulsens regnekunst; at 50 pct. er 50 pct. Det er dog nyt for mig! Det, som sagen drejer sig om, er, hvad de 50 pct. bygger på, og det har jeg efterlyst og endnu ikke fået noget svar på. Mig bekendt bygger de ikke på noget som helst andet, end at man skulle have et tal at sætte ind i tabellen. Hvis hr. Kaj Poulsen kan komme og fremlægge, at det bliver 50 pct., synes jeg, at det er en interessant oplysning; det har vi intet som helst hørt om. Der

er nogle forskellige formuleringer, som egentlig ikke dækker over ret meget.

Lad mig så sige yderligere til hr. Kaj Poulsen, at 26 ugers reglen og dens fastholdelse er et godt spørgsmål, for det, vi har hørt fra socialdemokratisk side, er præcist, at man har en 26 ugers regel, men at man straks søger for at sætte den ud af kraft ved at gennemføre noget andet, så den aldrig kan blive effektiv. Tidligere i dag fik vi en begrundelse fra hr. Kaj Poulsen, der gik ud på, at så længe vi havde arbejdsløshed, kunne man sandelig ikke sætte den i kraft. Ja men det er fint: vi har en arbejdsløshedsforsikring for de perioder, hvor vi ikke har arbejdsløshed – meget logisk!

Fru Lilli Gyldenkilde var inde på spørgsmålet om forsikring og understøttelse. Det, det i høj grad drejer sig om, er, om man ønsker, at arbejdsløshedsforsikring skal være en forsikringsordning, eller man ønsker, at det rent faktisk skal være en social ydelse. Vi lægger megen vægt på, at dette er en forsikringsordning, altså at man ikke lægger transskriterier ind i det, men at det er en ret. I det øjeblik man argumenterer således, som fru Lilli Gyldenkilde gør, har man også omgående sagt: vi er ovre i det sociale system, vi skal til at anlægge transskriterier. Jeg synes, det ville være meget ulykkeligt at gøre det.

Det andet spørgsmål, fru Lilli Gyldenkilde rejste, var hele spørgsmålet om overgangen. Det kan jeg desværre ikke rigtig nå at besvare i denne omgang, men jeg skal vende tilbage til det om lidt.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Det er dog noget af det kunstigste, jeg har hørt, at arbejdstilbudsordningen skulle være en ordning, der sætter 26 ugers reglen ud af kraft. Arbejdstilbudsordningen er en ordning, der er gennemført, hvor samfundet for første gang har levet op til sine forpligtelser i grundloven, hvor samfundet for første gang har påtaget sig den forpligtelse, at ingen skal forlade arbejdsmarkedet, medmindre de ønsker det. Hvis man ikke kunne opfylde kravet om 26 ugers arbejde inden for 3 år, gik man ud af arbejdsmarkedet – uanset om det var et arbejdstilbud eller et andet job, man fik.